

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

David Valeri Victor, anul nașterii 07.12.1981, originar din r-nul Dubăsari, domiciliat în mun. Chișinău, str. Grigore Alexandrescu nr. 7, ap. 2.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.11.2011 – 06.03.2015;

Instanța de apel: 30.03.2015 – 25.09.2015;

Instanța de recurs: 20.04.2016 – 08.06.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 06 martie 2015, David Valeri Victor a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța de fond a constatat, că David Valeri a fost pus sub învinuire precum că el, la data de 24.06.2011, aproximativ la ora 08:20, aflându-se la volanul automobilului de model „Chevrolet Tahoe” nr.î. CD 112 BO, efectuând manevra de deplasare cu spatele pe str. Alexei Mateevici, mun. Chișinău în regiunea clădirii nr. 74, situată în apropierea Ambasadei Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova, acționând cu imprudență în privința necesității respectării prevederilor pct. 41 alin. (2) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, conform cărora „conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic. În cazurile când câmpul vizual în spate este limitat, conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul unei persoane,

aflate în afara autovehiculului" nu s-a asigurat și a tamponat pietonul Winsteano Gregory, a.n. 1976, care traversa carosabilul de la stânga spre dreapta, relativ deplasării autovehiculului nominalizat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1908/D din 08.08.2011 la cercetarea medico-legală a datelor documentelor medicale prezentate pe numele cet. Winsteano Gregory, a.n. 1976, s-a constatat traumă cranio - cerebrală deschisă manifestată prin contuzie cerebrală gradul II. Focar de contuzie bifrontal, temporal stânga și temporală dreapta. HSA. Fractura bazei craniului etaj anterior. Pneumocefalee. Excoriații occipital, care au fost cauzate prin acțiunea unui obiect contondent-dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu în ansamblu se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul David V. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În baza art. 90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei principale, stabilită inculpatului un termen de probă de 2 ani.

În motivarea cerințelor apelantului a invocat:

- instanța de judecată urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului, deoarece vinovăția acestuia este confirmată prin: declarațiile martorilor Lelenco A., Grișciuc V., Marina I., raportul de expertiză medico legală nr.1908/D din 08.08.2011; declarațiile expertului Formusachi V., procesul verbal de cercetare la locul accidentului rutier din 24.06.2011;

- instanța neîntemeiat a pus la îndoială cauzarea leziunilor corporale victimei în urma acțiunilor neglijente ale inculpatului, prin încălcarea prevederilor pct. 41 alin. (2) al Regulamentului circulației rutiere, adică efectuarea manevrei deplasării cu spatele avînd cîmpul vizual redus reieșind din gabaritele mașinii și neapelînd la ajutorul altei persoane;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, apelul declarat de procuror a fost respins ca nefondat, cu menținerea fără modificării a sentinței.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că, prima instanță just a ajuns la concluzia de a pronunța sentință de achitare în privința inculpatului din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, deoarece probele prezentate de partea acuzării, cercetate în prima instanță nu confirmă vinovăția inculpatului. Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a supus verificării probele prezentate de partea acuzării și anume: declarațiile martorilor Lelenco A., Grișciuc V., Marina I., declarațiile expertului Frumusachi V., raportul de expertiză medico legală nr.1908/D din 08.08.2011; declarațiile

expertului Frumusachi V., procesul verbal de cercetare la locul accidentului rutier din 24.06.2011.

Totodată, instanța de apel a menționat, că în cauza dată victima Gregory Winsteano nu a fost audiat în calitate de parte vătămată și nu are statut de parte vătămată în acest dosar. Comisia rogatorie pe caz pentru înlăturarea acestui neajuns, nu a fost efectuată.

Astfel, instanța de apel a concluzionat, că partea acuzării nu a prezentat alte probe în scopul înlăturării divergențelor apărute în cauza dată, deoarece versiunea inculpatului precum că în momentul impactului mașina condusă de el staționa, iar după ce a auzit zgomot și a ieșit din automobil - victima se afla în picioare și în prezența lui a căzut fără cunoștință pe partea carosabilului, nu a fost de nimeni nici infirmată, nici confirmată, ținând cont de faptul că, martorul Lelenco A. a declarat că a auzit sunetul unei frânări, apoi a auzit lovitura produsă de către un pieton în mașină, iar martorul Grișciuc V. a relatat că, nu a văzut momentul impactului între victimă și automobilul condus de inculpat.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 11.11.2015, în termen, a declarat recurs ordinar procurorul, prin care invocând temei de drept pct. 6) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor recurentul a invocat:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate de procuror în apel, astfel consideră că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea contrazice dispozitivul hotărârii;

- instanțele ierarhic inferioare nu au dat apreciere probelor acuzării, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și greșit au respins probele administrate de către acuzatorul de stat;

Consideră, că inculpatul înainte de a se deplasa cu automobilului cu spatele pentru a asigura securitatea celorlalți participanți la trafic, ținând cont de gabaritele automobilului, urma să apeleze la ajutorul altei persoane din exterior.

Recurentul menționează, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra circumstanțelor producerii accidentului rutier și anume: localizarea deteriorărilor automobilului condus de inculpat fapt care dovedește că victima a fost tamponată. Ultimul traversând strada, fiind sigur de acțiunile întreprinse, nu putea să nu vadă automobilul care l-a tamponat, însă nu cunoștea intenția inculpatului de a se deplasa cu spatele.

Menționează, că este eronată concluzia instanței de apel în privința faptului că acuzarea nu a efectuat comisie rogatorie în vederea audierii victimei, deoarece acuzarea nu a avut o astfel de posibilitate în cadrul urmăririi penale, considerente din care a solicitat efectuarea acesteia în cadrul ședinței de judecată, însă, în opinia recurentului, instanța nu a întreprins toate măsurile pozitive în vederea executării comisiei rogatorii.

7. Avocatul Vizdoga Ion în numele inculpatului a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de procuror, pledînd pentru respingerea acestuia cu menținerea hotărîrii atacate.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Recurentul invocă în recurs ca temei pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume: *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii.*

Verificînd argumentele recurentului în susținerea motivelor invocate, Colegiul penal atestă, că, de fapt, recurentul își exprimă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor înfăptuită de către instanțele de judecată, care au concluzionat de a-l achita pe David Valeriu învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul penal constată, că prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate nu a fost dovedită.

Instanța de apel la rîndul său, respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus verificări toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, deoarece învinuirea înaintată de acuzatorul de stat nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

Colegiul penal atestă, că potrivit prevederilor art. 26 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă. Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În acest sens, Colegiul penal menționează că, instanțele ierarhic inferioare, corect au concluzionat, că acuzarea nu a prezentat probe incontestabile care ar confirma învinuirea imputată inculpatului, deoarece din declarațiile martorilor oculari ai accidentului rutier, Lelenco A. și Grișciuc V., reiese că aceștia nu au văzut momentul tamponării, iar raportul de expertiză medico-legală nr.1908/D din

08.08.2011, declarațiile expertului Frumusachi Vitalie, declarațiile martorului Marina Ion – medic care a participat la examinarea lui Gregory Winsteano, precum și procesul – verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier din 24.06.2011, nu sunt în stare să combată poziția apărării și declarațiile inculpatului potrivit cărora el a efectuat regulamentar manevra de deplasare, cu automobilul, cu spatele, asigurându-se din timp că nu sunt obstacole, iar pietonul Gregory Winsteano se afla pe partea opusă a trotuarului, când inculpatul a început efectuarea manevrei cu automobilul. Astfel, instanțele ierarhic inferioare corect au concluzionat, că partea acuzării nu a combătut declarațiile inculpatului.

Or, în speță, probele prezentate de partea acuzării nu confirmă faptul, că inculpatul, la data de 24.06.2011, aproximativ la ora 08:20, aflându-se la volanul automobilului de model „Chevrolet Tahoe” nr.î. CD 112 BO, efectuând manevra de deplasare cu spatele pe str. Alexei Mateevici, mun. Chișinău în regiunea clădirii nr. 74, situată în apropierea Ambasadei Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova, acționând cu imprudență și încălcând prevederile pct. 41 alin. (2) al Regulamentului circulației rutiere nu s-a asigurat și a tamponat pietonul Winsteano Gregory, a.n. 1976, care traversa carosabilul de la stânga spre dreapta, relativ deplasării autovehiculului nominalizat.

Colegiul penal reiterează, că potrivit prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului (hotărârea CEDO Spînu vs România din 29 aprilie 2008).

Mai mult ca atât, potrivit practicii judiciare constante, în special, pct. 14.6 Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art.26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanța, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Colegiul menționează că, deși în cadrul urmăririi penale victima Winsteano Gregory nu a fost audiată și nici nu a fost recunoscută în calitate de parte vătămată,

instanțele de fond au solicitat prin cerere de înfăptuire a comisiei rogatorii (f. d. 131-137, vol. I) acordarea asistenței juridice internaționale în vederea efectuării acțiunilor procesuale de audiere a lui Gregory Winstea, care a activat în calitate de diplomat în ambasada SUA la Chișinău, privitor la circumstanțele comiterii accidentului rutier.

Astfel, instanțelor judecătorești nu le poate fi imputat faptul, că acestea nu au întreprins măsuri în vederea înfăptuirii comisiei rogatorii, deoarece instanțele au solicitat înfăptuirea comisiei rogatorii, însă careva răspuns de la organele abilitate nu a parvenit. Mai mult decât atât, Colegiul penal constată că în cadrul urmăririi penale de către partea acuzării n-a fost înfăptuită o comisie rogatorie în acest sens.

Or, potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit prevederilor art. 51 alin.(4) Cod penal, în cursul judecării cauzei, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acumulate de organul de urmărire penală.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal consideră că instanțele de fond s-au expus corect asupra probelor menționate, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă a cauzei date, ca urmare, fiind întemeiată soluția primei instanțe, menținută de instanța de apel, privind achitarea inculpatului, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul penal statuează, că sentința de condamnare a unei persoane se adoptă în condiția în care vina inculpatului a fost demonstrată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, și nu poate fi bazată doar pe presupuneri.

Astfel, Colegiul constată că prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de procuror, dat fiind faptul că acestea pot fi aplicate numai în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, pe când instanța de apel, respectând prevederile art. 414 alin.(5) Cod de procedură penală, a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și procedurale, corect apreciind circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, argumentându-și hotărârea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui **David Valeri Victor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 iulie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir